

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ - Č. 32

Chcem věrni zůstat Také Dál.

CALIF.VIII.1972

JILM.

Břiza

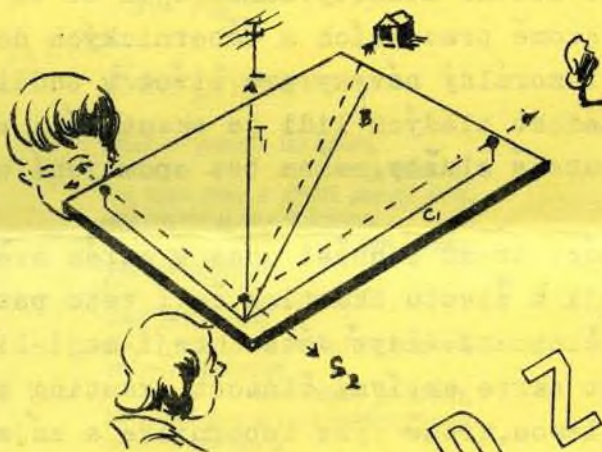

Topol

JAVOR

S₁, S₂ Stanoviště pozorování

BOROVICE

PODZIM

SMRK

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808

Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

Skautský vůdce...

myšlenka skautingu, která po dvacet let doutnala hluboce zakoreněna v povědomí generací prošli skautskou výchovou, se dnes opět odívá realitou všedního života - v cizině.

Pomineme-li ono dvacetiletí přerušení naší činnosti a podíváme-li se na svou minulost z širšího uhlu, i tak musíme konstatovat, že rytířská myšlenka skautingu není příliš stará. Vždyť od té doby, kdy Baden Powell uspořádal v jižní Anglii první skautský tábor na světě uplynulo teprve 65 let a jeho dílo nese dobré ovoce. Dnes je v 76 zemích světa na deset a půl milionu skautů a skautek. Skauting zůstává i nadále organizací dobrovolnou s cílem vychovávat ve všech zemích světa občany morálně i fyzicky pevné. Dobrý vztah k lidem, k sobě navzájem, k přírodě i k společnosti - tyto zásady humanity a bratrství právě pro svou všeobecnou hodnotu a platnost zůstávají neotřeseny a plné života. Nalézáme se ve šťastné chvíli svých dějin, kdy naše nová vlast dává nám možnost svobodného rozvinutí.

Rozvoj člověka sebevýchovou, nejbližším stykem s přírodou, bez stínu falše mezi rovnými a různými, přátelství s jinými národy - tento absolutní skautský ideál přímo navazuje skautskou službou na myšlenky mírového soužití mezi národy. Přirozená touha mladých skautů obětovat se a směřovat k uskutečnění skautských ideálů tkví v potřebě silných emocí. Ovšem základní podmínkou je, aby ideály stály za to.

Naše dnešní emigrace dává naší činnosti dobré podmínky. To je velice důležité, protože naším úkolem je mimo jiné vštípit skautské mládeži určité etické hodnoty. Samozřejmě se to týká i praktické činnosti skautů. Kromě pracovních a tábornických dovedností se musíme snažit vytvořit i morální návyky pro život v oddíle. Pod sebeuplatnění a zdravá ctižádost mladých lidí je skautskými vůdci vedená k humanitním cílům skautské služby, ovšem bez opomíjení otázek kázně, autority a pod.

Civilizační trend bohužel dnes v celém světě vede mládež k pasivnímu postoji k životu. Skauting čelí této pasivitě právě angažovanou tvůrčí činností. Vždyť děti chtějí, mají-li k tomu vhodné podmínky - poznávat skrze aktivní činnost. Skauting zahrnuje rozsahlou činnost praktickou, kromě rýze tábornické a zájmové činnosti je třeba vyvíjet i činnost eticky prospěšnou. Skaut je obvykle ve srovnání proti ostatní mládeži fyzicky odolnější i jako osobnost samostatnější. Nepotrpí si na luxus a zná mnoho praktických činností.

Je ovšem nezbytné, aby nezanedbával ani kulturu a vůbec výsledky pokroku lidské civilizace. Skautská myšlenka navazuje úzce na myšlenky humanity a bratrství národů a navazuje na nejlepší tradice jak národní, tak i světové. Neuzavíráme se ničemu, ať se jedná o objevy techniky a vědy, nebo o umělecká díla.

Ve vztahu k jiným organizacím, mládeže i dospělých, zastáváme stanovisko naprosté tolerance. Spory považujeme za nedůstojné a škodlivé a naopak vítáme každou příležitost výměny názorů tam, kde se můžeme poučit - aniž bychom slevovali ze svých zásad.

Při výchově skautů je nutno uplatňovat přirozenou autoritu skautského vůdce, opírající se o vědomí správné věci, o znalosti. Spravedlivé, objektivní hodnocení jiných, důkladná metodická a plánovitá činnost vůdce a jeho rádců při výchově skautů musí být ~~sp~~ spjata s neustale se měnící řadou postojů ve věcech pochvaly a trestu. Skautský vůdce nemá zapomínat na starou zásadu: Nezapomeň, že jsi vůdcem oddílu, ale především - svých rádců.

Máme dnes mnoho problémů a potíží. Ale to je právě podnětem pro skauty - k plánovité, houževnaté a cílevědomé práci. Skautskými vůdci jsou přece lidé, kteří mají jasnou hlavu, čisté srdce, pevnou páteř i pedagogický talent. Jejich jedinou odměnou je pocit uspokojení z tvořivé práce a jejich heslem zůstává: **Buď připraven!**

George S.

Viktor Dyk:

Buď připraven!

*Buď připraven na bouři,
hromy, blesky,
na noci tmu a příliš parný den,
na obtíže a neschůdnost
své stezky*
buď připraven!

*Buď připraven,
to minulost ti poví,
připraven nebýt
nevinných je hřích,
po světě širém roztroušeny rovy
nepřipravených.*

*Buď připraven
na úkoly a službu,
jež zoceluje a jež vychovává,
a nos v svém srdci
jednu krásnou tužbu —
cti býti domoval*

poblíže má své doupě. Postavte, nebo si sedněte opodál a buďte potichu. Uvidíte ji, kam chodí a co si tam nosí. Bud je to díra ve starém stromě, nebo prasklina v kůře, chomongové mají své doupata v kamení, nebo ve skále v prasklinách. Za hodinu uvidíte tolik činnosti, že se podivíte. Snad se to veverce nebude líbit a bude na vás pokřikovat. Nemylte se, zní to jako " nadávání špačků " To je veverka.

4. Houby . Rozejděte se po lese a každý pozbírá co nejvíce hub, které bezpečně zná. Jistě budou mezi vámi " Houbaři " kteří nesbírají jen hříbky, ale často i " muchomůrky " Opět po desíti minutách, nebo na určeném místě se sejděte a pohovořte si o tom, co kdo našel a tak se naučíte hodně jeden od druhého.

5/ Poznávejte stromy na dálku. Každý strom má svůj tvar a dobrý skaut pozná nádečku topol od smrku, borovici od javoru, ale i smrk od jedle a v Americe cedr od smrku. Vezměte si s sebou knihu o stromech, a když si nejste jisti na dálku, přineste si větvíčku, podívejte se na strom z blízka, ohledejte kůru a pak jistě jej přesně určíte. A pak se ještě jednou podívejte s dálky. Někdy je snadnější poznat strom na dálku nežli podle větvíček, listů a plodů.

V říjnu, nebo na sklonku zříí, když stromy mění barvu, uvidíte, že všechny nežloutnou, ale některé rudnou, jiné hnědnou a jiné blednou. Tak různé druhy bříz, které sotva rozeznáte podle listů na podzim se podstatně liší barvou listů, jeden je hnědožlutý a druhý je bledý. Javory jsou tmavohnědé, často i červené, v Kanadě krásně rudé a kleny jejich nejbližší braři jsou docela jemně, bleděžlutí.

6. Nashbírejte si duběnek, tam, kde rostou duby a udělejte si z nich inkoust. Stačí je dát do lahvičky jen nepatrně zalít vodou a přisypat trochu železných pilin, nebo starých zlomků hřebíků. Inkoust je krásně modrý, ale za několik týdnů zhnědne jako na starých rukopisech.

7. Odhadujte vzdálenosti. Postavte se na planince, kde je dobře vidět na okraj lesa. Nejlépe, když je podél okraje lesa trochu stínu. Změřte si předně přesně vzdálenost vašeho stanoviště od okraje lesa. Jeden z vás si vezme s sebou bílou košili, nebo jinou součást oděvu, tmavou snad černou pokrývku, nebo plášť a něco hodně pestrého. A tak odejde k lesu. Nejprve se postaví ve skautském před les. Dobře si ho prohlédněte. Pak si sedne, nebo se schová za nějaký keř a oblékne si bílou košili. Bude se vám zdát, že se přiblížil. Stejně se "přiblíží", když se postaví do slunce, aby byl dobře osvětlen a " zmizí " když se postaví do stínu. Vezme-li na sebe pestrý kus oděvu, také se přiblíží. Oblékne-li naopak šedý, nebo černý plášť, jako by zmizel, nebo daleko odskočil.

8. Podzimní výlety jsou také dobré pro lukostřelby, házení míčem do terče, nebo kamením do horizontálního kruhu. Nejenom, kdo nejdále dohodí, ale kdo se trefí.

O INDIÁNECH, JACÍ JSOU

Podnět k tomuto článku dalo vyprávění Br.-Mang-a v minulém "STOPĚ" o jeho výpravě za Indiány. Mluvili jsme o tom s Br.B, a tehdy padla otázka v tomto smyslu: "Proč byste také nenapsal o Indiánech, když jste byl mezi nimi misionářem 15 let?"

Dal jsem slovo, že něco napíši, ale Br.B a všichni, kdo si přečtou hořejší nadpis, budou s t r a š n ě zklamáni, jestliže očekávají, že se z tohoto článku dozvědí, jací Indiáni skutečně j s o u ; chci totiž ukázat, že není možné mluvit a soudit o Indiánech v š e o b e c n ě pro jejich různost a odlišnost.

Br.-Mang- je šťasten, že ho to indiánské museum, okouzlené samotou a září zapadajícího slunce, přesvědčilo, že "Indiáni, tak jak je v duchu znal, dosud žijí."

Takoví existují v mysli a představách nás všech, kteří jsme četli Mayovky.

V Československu se tyto představy přenesly

v posledních letech i na mladší generaci vlivem filmů, které byly natočeny podle knih Karla Meye. Doufejme, že i další generace budou mít štěstí poznat podmanivou a zušlechťující sílu Mayových spisů, ve kterých představa Indiánů tvoří uchvacující směs ušlechtilosti a statečnosti, vytrvalosti a odříkání, pravdomluvnosti a spravedlnosti, a mnoha jiných ctností, jež jsou základem k dobrému a mužnému charakteru.

Indiáni Mayových a podobných spisů jsou většinou jen výplodem fantazie a proto skutečnými zůstanou jen v našich představách. Existují však skuteční Indiáni. Je jich dnes dokonce víc než kdykoliv v minulosti. Lidská touha po zlatě, po moci, po území, a necitnost dobrodruhů zahrnaly Indiány do ústraní a učinily z nich cizince v jejich vlastní zemi. Nebylo by proto správné, abychom chovali obdiv k Indiánům jen pokud žijí v naší mysli a odpovídají našim představám, a snad byli zklamáni nad Indiánem tlouštíkem, který obsluhuje benzinovou nádrž v brčálových monterkách.

Tito skuteční Indiáni mají slavnou a pohnutou minulost, o které se můžete dočíst v knihách o misionářské činnosti stovek misionářů, kteří měli Indiány rádi takové, jací jsou. Zde je jeden příklad :

Víc jak před 100 lety hlásil se biskupovi kdesi v Jugoslavii mladý kněz, který chtěl pracovat mezi severoamerickými Indiány. Když se stal konečně misionářem, nedal si pokoje, dokud se osobně neseznámil s každým Indiánem, který náležel do jeho misijního území. To však předpokládalo naučit se několika indiánským jazykům, nedbat na třeskutou zimu ani na vlhké vedro, na sníh, na komáry a na nebezpečí všeho druhu. Dopravní prostředky, kterých na svých častých cestách používal, budily by závist u všech kluků, ale on sám dobře věděl, kolik obětí a utrpení vyžadovaly pochody na sněhových "botách", na saních tažených smečkou psů, s veslem v ruce v kolébaté březové kanoi a hřbetě indiánských koní.

Člen první
indiánské skaut-
ské družiny ve
Winnipegu 1965.

Tímto misionářem byl Bedřich Baraga, který se později stal biskupem. Když mu jako biskupovi sedmdesátiletému nakazoval lékař, že už si nemůže dovolit toulky po indiánských stepích a divokých horách, tu mu řekl: "Jestliže už nemohu navštěvovat Indiány, kteří bydlí ve stanech a srubech kolem Velkých jezer, pak se raději odeberu mezi ty, kteří již odešli do nebe."

A tak se nijak nedivíme, že jeho odpověď biskupovi, kterého žádal P. Baraga, aby mu dovolil jít mezi Indiány do Ameriky, byla: "Nikdy jsem je neviděl, ale už je mám rád."

Právě to bych chtěl těmito odstavci zdůraznit, že si Indiáni - ti praví a skuteční - zaslouhují, aby je měl člověk rád, i když snad ve skutečnosti neodpovídají našim vysněným představám. Nechceme přece, aby až dosud, když už se nemusí a nemohou honit za bůvoly, vypadali tak vychrtlí jako tehdy, když jejich jídlo záviselo hlavně na úspěchu lovu.

Poznat s k u t e č n é Indiány a jejich osudy můžeme z mnoha spisů, které byly vydávány již od dob objevení Ameriky, avšak nejspolehlivější a nejintimnější nám mohou přiblížit povahu, vlastnosti a životní osudy indiánských kmenů zprávy misionářů a popisy jejich misionářské činnosti mezi Indiány v Severní i Jižní Americe. Mnohé z těchto knih jsme čítávali jako studenti na velehradském gymnasiu, a nemohl bych se nyní rozhodnout, co na mne působilo silnějším dojmem, zda četba Mayovek nebo dobrodružné cesty a výpravy misionářů kolem Velkých jezer, či úžasné úspěchy indiánských redukcí v Paraquai, které bohužel vzaly za své pro hamižnost a nenávistnou politiku mocných tohoto světa. Ty knihy mne však přiblížily skutečné Indiány na tolik, že jsem pak nezažil mnoho zklamání, když jsem se v pozdějších letech dostal mezi ně jako misionář.

Byl-li jsem pak něčím překvapen, pak to bylo zjištěním, že si dosud tolik Indiánů zachovalo identitu, že je mezi nimi tolik různých kmenů, jazyků a rozdílů.

V Kanadě žije nyní přes 350.000 Indiánů ve víc jak 2.000 rezervacích. Kanadská vláda vynakládá ročně kolem 100 milionů dolarů pro "smlouvou vázané" Indiány, kterých je přes 200.000. Tito také mají bezplatné lékařské ošetření, školní vzdělání /včetně universit/ a dispensi od mnoha daní. A přece je v posledních dobách mezi Indiány tolik nespokojenosti. Velkou zodpovědnost za to nesou notoričtí nespokojenci a vyslaní provokatéři, ale mnoho snad je zaviněno také skutečností, že nelze řešit indiánské problémy všeobecně a podle jednoho měřítka.

Nelze totiž všeobecně říci, jací jsou Indiáni, jaké jsou jejich požadavky, přání a potřeby, a o co usilují. Aby to někdo pochopil, musí si uvědomit, že Indiáni žijí na rozloze dlouhé na 10.000 km, že jsou roztroušeni asi v 550-ti právních jednotkách /bands/ ve víc jak 2.000 rezervacích po celé Kanadě, že mluví víc jak 50-ti rozličnými jazyky, takže je možno mluvit nejen o různých kmenech, nýbrž i o různých indiánských národech.

Jedni mají sklon k činnosti, druzí ke klidu, u jedněch tradicí je lov, u druhých hospodářství, jedni jsou chudí, druzí bohatí. Jsou tam i rezervace, které vlastní naftová pole, a ty mohou žít v blahobytu. Proto není ani možné, aby všichni Indiáni měli stejná přání, stejná požadavky a snahy. Tato přirozená nejednotnost je jim často nespravedlivě vytýkána, a je i příčinou, proč mnoho dobré vůle se strany vládních úřadů vezme za své.

Ale přes to není třeba, aby někdo ztratil iluze: Indiáni, které jsem poznal, a s kterými jsem žil v různých částech Kanady, jsou milí a úslužní lidé, většinou věřící a pořádní, veselí a přátelští, oddaní a obětaví, trpěliví a stateční, a mají velkou úctu k zesnulým. To jsou hlavní přednosti jejich dobré stránky a to snad také může posloužit jako všeobecná odpověď na otázku: **j a c í j s o u I n d i á n i ?**

- Černý Kabát -

Výlet Československého Skautského Oddílu v Kalifornii

Lake Arrowhead...

Ani se nám nechtělo do toho nečasů vstávat a mnozí jistě proto ani nevyjeli. Město San Bernardino jsme projížděli za vytrvalého deště a moc jsme nevěřili zaměstnancům benzinových čerpadel, že na Lake Arrowhead svítí sluníčko. A skutečně! Když bezvadná dvouproutá horská silnice nazvaná Rim of the World nás vyvedla do výše 5 000 stop ocitli jsme se nad mraky pod blankytné modrou oblohou. Naskytly se nám překrásné výhledy na sluncem ozářené vrcholky hor, jakoby vyku-
kajících z bílých peřin.

Na programu byl pěší pochod cestou necestou, spojený s hledáním značek, predmětů jež do lesa nepatří a s plněním zvláštních úkolů. Děti rozde-
leni na družstvo děvčat (vedené Míšou) a družstvo chlapců, se ukolů
zhostily s nadšením a děvčata při tom během 2 hodinového sledovacího
pochodu pěkně prohnala br. Petra, který cestu značkoval. Chlapci vedeni
našim nejzkušenějším vedoucím - br. Lubošem si počínali lépe a tak ví-
tězství se přiklonilo na jejich stranu.

Odpoledne se pak děti připojily k rodičům na pláži, kamž pro všechny 50% slevu na
vstupném vyjednal br. French.

A protože byl přítomen br. Olda ani většina dospělých odpoledne nezhálela. Br. Olda
zorganizoval utkání v odbíjené a tak o sportovní výkony dospělých nebylo nouze.
Děti pak kromě koupání hrály minigolf nebo se vydaly na objíždku jezera parníčkem
(obojí zdarma - na parkovací tikety).

A bylo už něco po 6 hodině večer, kdy naše skupina čítající tentokrát skoro 60 lidí
opouštěla Lake Arrowhead Village a vydala se na cestu k domovu.

Stallion Oaks Ranch...

Výlet byl uspořádán pro ty členy oddílu, kteří se nezúčastnili Sokolského Župního
Sletu, konaného v neděli 28. května v Los Angeles.

Těž vzhledem k překvapivě špatnému počasí během prvního dne, byla účast na výletě
slabší než se očekávalo.

První den - či vlastně už jen odpoledne byla na programu stavba a úprava tábora a pak
osvěžující koupel v basénu v kempu.

Druhý den poměrně časně z rána jsme se všichni vydali na pěší pochod po ztezkách
okolních kopců, na pochod dlouhý 8 mil.

Děti cestou sledovaly značky, které udávaly směr a hledaly zprávy informující je
o "poblíž ukrytých indiánech".

V pochodu obstáli i ti nejmladší a tak poměrně značně unaveni, ale veselí myslí
jsme se vrátili do tábora a započali s přípravou pozdního oběda.

Po vydatném odpočinku u basénu a teze koupání, všechny děti absolvovaly hodinovou
projíždku na koních a potom soutěžily a hrály různé hry pod vedením br. Luboše.

Třetí a též poslední den započal nepříjemným zjištěním, že v kempu pro velké množství
táborníků nefungují ty nejzákladnější hygienická
zařízení a tak jsme táboření prakticky zakončili.

Ze zápisníku skauta -Explorera. (Skupina čs.skautov v Los Angeles)

.....snědené buchtý-mineral King. Sraz byl okolo půl čtvrté.Samozřejmě všichni byli přesně včas.Vyjeli sme asi za půl hodiny.Cesta byla dlouhá.Dojeli jsme šťastně,bez nehody,i když nám málem došel benzin.Přijeli jsme do vybraného campgroundu už za tmy a samosebou jsme nemohli najít žádné místo,kam postavit stany.Nakonec jsme postavili osobní stany,navečeřeli se a šli spát.

V noci se na nás přišel podívat medvěd.Douglovi se dostal do batóhu a snědl všechny buchtý.Ďruhý den jsme na něj posílali hromy a blesky,protože jich,otesánek,snědl celý pytel a my neměli co jíst.) Sousedům "jemně" otevřel železnou,přenosnou ledničku,oluopal si a snědl pomeranč,prokousl a vypil šest konzerv piva,a když se do- syta najedl a napil,podepsal se špinavou tlapkou na býlý ubrus a odvalil se pryč.

THOMAS C.

.....Mt.Pinos: dorazili jsme tam ve 12 hod.Naobědvalise a po krátkem odpočinku a po přezkoušení uzlů,orientaci podle mapy a buzoly,šlapali jsme lesem až na vrcholek Mt.Pinto.Opět zkúška vázání uzlů,kontrola vybavení a vyrazili jsme na zasněženou strán, jsme se klouzali,kulovali,slovem skotačili.Pak jsme to zanechali a postupovali dále po hřebenu dalších 5 Km až na Sheep Pass.Po krátkem oddechu a občerstvení studenou vodou z pramene,jse se vra- celi stejnou cestou ke kempovišti.Celkova túra asi 25 Km.

OLDA F

Letný tábor čs.skautského odd.z Los Angeles:

Reportáž z letného tábora prinesieme v budúcom čísle Stopy,nakoľko letný tábor sa koná v čase,kedy náš časopis je expedovaný.Na tábore je celkom 30 členov odd.pod vedeným br.Luboša a br.Petra a s.Very a s.B.,ktoré vedú skautký a svetlušky.Nálada na tábore je velice dobrá a účastníci sú viacej ako spokojný.Už teraz si robia plány na zimný tábor. V rámci letného tábora,náš duchovný radca br.P.bude slúžiť na tábore polnú sv.omšu,a nový členovia odd.budú skládať slúb do rúk br.W.Pripravujú táborak za účasti americkej verejnosti.Držte im palce,aby sa im táborak vydaril.

Úspěch české malířky-skautky v Kanadě

Je hodně exulantů, kteří věří, že naším úkolem v cizině je pokračovat v kulturní práci a tak otevřít dveře celého světa myšlenkám a tradicím, které byly vždycky devisou našeho národa.

Mezi ně patří sestra Velenka, paní S. Fanderliková, v Kanadské Britské Kolumbii. Skupina občanů města Trail, uspořádala výstavu jejich obrazů na důkaz uznání její umělecké práce. Při zahájení výstavy četné obecnostvo naplnilo sál do posledního místa. Gratulační telegramy přišli z Austrálie, Ameriky a Evropy a také Lady Baden Powell, vdova po zakladateli skautského hnutí a přítelkyně poslala svůj pozdrav.

Čistý výnos Velenčiny výstavy je ve prospěch místní skupiny skautek.

-o-o-

Z činnosti SPJ v Los Angeles: Prvá schôdzka novozaloženého SPJ sa konala dňa 28 Júla. Predseda SPJ nás informoval o zaregistrovaní našich skautiek a svetlušiek a po doplňovacích voľbach úradníkov, bolo debatované o poskytnutí pomoci čs. skaut. odd. z príležitosti letného tábora, ako i skupine čs. skautov-explorerov z príležitosti ich "puťaku". Bolo rozhodnuté poskytnúť finančnú i materialnú pomoc ako i pomoc pri vedení letného tábora.

Z Redakcie STOPY:

Finančnú podporu na náš skaut. časopis poslal br. E. J. S. - Dol. 5. - Srdečná vďaka.

Br. Pardalovi, Thomasovi a Petrovi ako i sestře J. M. oznamujeme, že ich články nemôžeme uverejniť v tomto čísle, pre nedostatok miesta. Uverejníme ich v budúcom čísle. Ďakujeme za články.

Nakoľko máme už dost materialu pre budúce číslo Stopy, prosíme našich dopisovateľov, aby články a zprávy poslali až začiatkom budúho roku.

Pomôžte nášmu skautovi: Jeden člen našej Old scoutskej skupiny je už dlhšiu dobu nemocný a jeho liečenie potrvá ešte dlhý čas. Prosíme každého kto môže, napíšte mu pár riadkov, alebo pošlite nejaký finančný príspevok. My ho navštevujeme podľa možnosti, ale to nestačí. Adresa: Ján Kočí, 120 E. Laurel, Glendale, Cal. 91205. Vďaka.

